

عنوان مقاله:

در انتظار بربرها «دیگری» از نوع دیگر

محل انتشار:

دوفصلنامه نقد زبان و ادبیات خارجی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

هاله رفیع

خلاصه مقاله:

مقاله ی حاضر با این پیش فرض آغاز می شود که فلسفه ی غرب همواره با گفتمان تقابلی سخن گفته است. در این گفتمان تقابلی، خودی و دیگری، به خصوص در نقد پسااستعماری، جایگاه ویژه ای دارند. خودی، در عین تمایل به حفظ برتری، دائم در پی نزدیک شدن به دیگری است، اگرچه که این حرکت به سوی دیگری هرگز پایانی ندارد و «دیگری» برای ابد غیر قابل دسترس باقی می ماند. از طرفی نیاز خودی به دیگری رابطه ی بین این دو را به رابطه ای پارادوکسی تبدیل می کند. نگارندگان ادعا می کند که اگر خودی، در حرکتی که برای نزدیک شدن و شناختن دیگری انجام می دهد، از مرزهای تعیین شده پا فراتر بگذارد، هویتش آن چنان تغییر می کند که اگرچه «دیگری» نمی شود، ولی قرابتش را با خودی از دست می دهد و تبدیل می شود به «دیگری» ولی «از نوع دیگر». مقاله حاضر با تمرکز بر رمان در انتظار بربرها نوشته جی. ام. کوتزیا به تحلیل رابطه خود و دیگری می پردازد. این مقاله قسمتی از پژوهشی است که در سطح رساله ی دکترا برای دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز انجام می شود.

کلمات کلیدی:

خودی، دیگری، استعمارگر، استعمارشده، دیالکتیک ارباب-برده، هگل، هومی بابا، جی. ام. کوتزیا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1293283>

